

[Socialministeren.]

er bekendt med, at landsorganisationen arbejder med problemerne. Jeg havde en sammenkomst med dem i går og traf da aftale om, at de skulle sende mig det materiale, de har, og at vi i øvrigt skulle diskutere med denne personaleorganisation, om der er muligheder for rationaliseringer og forbedringer af driften i daginstitutionerne.

Til fru Hanne Reintoft kan jeg sige, at jeg ikke er bekendt med, at socialstyrelsen er så vidt med beregningerne, at der kan være tale om noget tal på dette område.

Til fru Eva Gredal må jeg sige, at selvfølgelig har den omkostningsdæmpende ydelse sin virkning også i dette område. Jeg er godt nok klar over, at der naturligvis kommer andre stigninger, men der sker jo også stigninger i lønninger og andre indkomster, så der er mulighed for at kunne betale mere. Den omstændighed, at den omkostningsdæmpende ydelse også ydes til disse institutioner, giver i alle tilfælde en væsentlig lempelse. Derudover har jeg peget på, at kommunerne har mulighed for at være med til at dæmpe i de kommunale institutioner, som jo ikke får andel i den omkostningsdæmpende ydelse.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om folkepension. (Forhøjelse af grundbeløb m. v.).

(Første behandling af lovforslaget (nr. 46) findes i tidenden sp. 1244, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 109).

Der var stillet 6 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Formanden:

Sammen med denne sag foretages de tre følgende sager på dagsordenen, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om invalidepension m.v. (Forhøjelse af ydelser).

(Første behandling af lovforslaget (nr. 47) findes i tidenden sp. 1244, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 109).

Der var stillet 6 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om pension og hjælp til enker m. fl. (Forhøjelse af grundbeløb og pensions-tillæg).

(Første behandling af lovforslaget (nr. 48) findes i tidenden sp. 1244, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 109).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om omsorg for invalidepensionister og folkepensionister. (Forhøjelse af beløb til personlige fornødenheder m. v.).

(Første behandling af lovforslaget (nr. 49) findes i tidenden sp. 1244, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 109).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Eva Gredal (S):

Vi har nu i udvalget behandlet forslagene om forhøjelse af pensionerne, en forhøjelse baseret på den aftale, der blev truffet mellem den forrige regering og kontaktudvalget for folke- og invalidepensionister, og om denne indregning af forhøjelsen i grundbeløbene er alle partier jo enige.

Desuden har vi på forslag af socialdemokratiet drøftet en indregning af den midler-

[Eva Gredal.]

tidige ydelse, der blev givet pensionister for prisstigningerne på mejeriprodukter. Jeg vil gerne udtrykke min tilfredshed med, at et flertal i udvalget nu kan gå ind for, at pensionisterne bibeholder denne ydelse, altså at pensionerne ikke nedsættes med det beløb, der hidtil er givet, i alt 38 mill. kr.

Imidlertid er der endnu en ting, som jeg mener anstændigvis bør inddrages i diskussionen her ved anden behandling, og det er den urimelige dyrtidsregulering, der finder sted nu her pr. 1. april 1974. Det er jo ikke en ting, folkettinget almindeligvis beskæftiger sig med, idet vi jo først får besked om den kontante regulering, når cirkulæret om pensionerne udsendes, og det skyldes jo, at reguleringen sker automatisk.

Der udbetales 3 dyrtidsportioner 1. april 1974. Det vil give 90 kr. om måneden til den enlige pensionist, der ingen indtægt har ved siden af. Ægtefæller, der også er uden indtægt ved siden af pensionen, vil få 72 kr. hver om måneden, i alt 144 kr., men pensionistægtepar betaler heraf ca. 57 kr. i skat om måneden, og det betyder, at de reelt vil få udbetalt 87 kr. tilsammen, altså mindre end den enlige.

Nu vil ingen vel påstå, at enlige pensionister får for meget i pension, og det findes derfor endnu mere urimeligt, at ægtepar, når der dyrtidsreguleres, får mindre til 2 personer, end en enlig får, som kompensations for de samme prisstigninger. Dette er også en meget klar understregning af, at her er der virkelig en skat på ægteskabet. Jeg vil ikke gå så vidt som at foreslå pensionistægtepar, at de skal lade sig skille for at få rimelige reguleringer, det stemmer ikke helt overens med min indstilling, og jeg tror, at det stemmer endnu mindre overens med pensionistægteparrenes almindelige indstilling til tilværelsen. Derfor må vi omgående her i tinget søge at få denne urimelighed, som er særlig accentueret nu, væk, hvor vi får 3 dyrtidsportioner udbetalt pr. 1. april og vel et noget lignende antal pr. 1. oktober.

Hidtil har reglen været den, at en enligs disponible pension skulle udgøre ca. 2/3 af et ægtepars. Denne fordeling er nu helt forskubbet, udhulet af ægteparrenes skattebetaling. Jeg vil derfor foreslå, at der ydes et tillæg til pensionstillægget, som betyder, at et ægtepar får halvanden gang af, hvad

en enlig får i dyrtidsregulering, det vil sige 135 kr., udbetalt i hånden. Så kan man bagefter regne ud, hvor meget der skal udbetales, hvis der skal trækkes skat.

Jeg vil gerne have dette forslag drøftet i udvalget mellem anden og tredje behandling og stiller mig åben over for, på hvilken måde det skal ske, enten, som jeg nævnte, i form af en forhøjelse af pensionstillægget for ægtepar eller i form af et midlertidigt tillæg til ægtepar.

Jeg kan ikke rigtig forestille mig, at der vil være partier her i tinget, der vil gå imod et sådant forslag. Ægteparpensionen er udhulet, og man må også her sige, at vi trods alt taler om en gruppe mennesker, der har været med til at bygge vort samfund op, og dem kan vi ikke lade i stikken eller få til at foretage ting, som vi i realiteten ikke ønsker.

Må jeg så samtidig sige, at det er uhyre nødvendigt, at vi nu får en pensionsreform. Når man har prøvet at sidde i ministeriet og haft god hjælp til at udforme ændringsforslag og forslag i det hele taget, så må jeg jo sige, at det simpelt hen er umuligt at sidde herovre i dette ting og forsøge at fremkomme med ændringsforslag til pensionslovgivningen. Den er efterhånden så indviklet, at når vi herinde har så vanskeligt ved det, så må vi nok spørge, hvordan vore pensionister så skal finde rundt i den. Det har jeg også udtalt før, og jeg vil derfor gerne spørge ministeren, hvor langt man er kommet med hensyn til det udvalgsarbejde, der er i gang omkring pensionsreformen. Det blev jo sat i gang af den socialdemokratiske regering.

Nu hørte jeg godt lige boligministeren udtrykke skepsis og ikke ret store forhåbninger, men jeg tror, det er pinende nødvendigt, at vi får denne pensionsreform, så det bliver forståeligt også for pensionisterne, og vi skulle jo også gerne selv kunne forstå, hvad vi står og laver herinde.

Erlendsson (FP):

Som jeg sagde ved første behandling af forslag til lov om ændring af lov om folkepension, går fremskridtspartiet stærkt ind for en generel forhøjelse af pensionerne til folkepensionisterne.

Socialministeren havde i første omgang udformet lovforslaget efter den logik, at den forhøjelse af mælkeprodukter og andre

[Erlendsson.]

mejeriprodukter, som der allerede var givet erstatning for i november, skulle der ikke gives erstatning for én gang til. Det synes vi i mit parti var et fornuftigt ræsonnement. Da socialministeren derfor efter det store politiske forlig fremsatte ændringsforslag til ændringsforslaget, gående ud på, at der alligevel skulle reguleres uden hensyn til den erstatning, der allerede var givet, reagerede vi i betænkningen mod den manglende logik.

Imidlertid imødekommer socialministerens sidste udformning af lovforslaget vore ønsker om en forbedring af folkepensionisternes økonomiske forhold, så vi trods den manglende begrundelse vil gå ind for ministerens forslag i den sidste udformning.

Vi går altså ind for vedtagelse af de af socialministeren stillede ændringsforslag nr. 1-6, hvad angår folkepensionerne.

Mens vi således går ind for den ensartede opregulering af pensionerne for folkepensionisterne, har vi i mit parti den principielle indstilling med hensyn til forslag til lov om ændring af lov om invalidepension m.v., at man her bør regulere individuelt i langt højere grad, end det sker i dag, hvorfor vi går imod ændringsforslagene nr. 2 og 3 og nr. 5 og 6, men vi kan gå ind for ændringsforslagene nr. 1 og 4.

Med hensyn til forslag til lov om ændring af lov om pension og hjælp til enker m. fl. tilslutter vi os mindretallet, og det vil sige, at vi går imod ændringsforslagene nr. 2 og 4, men vi går ind for ændringsforslagene nr. 1 og 3.

Forslag til lov om ændring af lov om omsorg for invalidepensionister og folkepensionister indstiller vi til uændret vedtagelse.

Fru Eva Gredals forslag må vi jo se på i udvalget. Det er jo interessant at lægge mærke til, hvor trolden, nemlig indkomstskattetrolden, dukker op ustandselig. Nu skal der altså gives noget mere til ægtepar, fordi de også skal have noget at betale skatten med. Det er meget interessant at se, hvor man kan rode sig ind i mere og mere, så længe man ikke vil gå ind på fremskridtspartiets idé om at hæve den skattefrie bundgrænse, så vi er ude over alle de problemer, der udhuler disse gode støtteordninger, som fru Eva Gredal talte så varmt for, og som vi også i mit parti går varmt ind for.

Hvis jeg skulle stille et ændringsforslag, skulle det hedde: lad os så få den skattebundgrænse hævet.

Kirsten Sparre Andersen (V):

Af de forslag om ændring af de 4 pensionslove, som her er til behandling, er det kun forslaget om forhøjelse af beløbet til personlige fornødenheder, som uændret er kommet igennem udvalgsarbejdet. Til hver af de 3 egentlige pensionslove er der fra socialministeren kommet ændringsforslag på to områder. Det ene gælder en indregulering i grundbeløbene af den særlige ydelse, som man i juni sidste år vedtog at give til pensionisterne som kompensation for højere mælkepriser. Denne ændring er en konsekvens af det indgåede forlig, og vi kan derfor stemme for.

Vi kan også stemme for det andet ændringsforslag, der gælder en fastsættelse af omberegningstidspunktet for pensionerne til den 1. oktober. Der har ikke tidligere været noget lovbestemt omberegningstidspunkt. At dette nu ændres, må siges at være en fordel både for pensionister og administration, navnlig når man altid i henhold til gældende lov kan få sin pension omberegnet uden for dette tidspunkt, hvis der er sket en varig nedgang i indkomsten.

Det ændringsforslag, som fru Eva Gredal nu har ønsket at få til behandling og få føjet ind i lovene, skal vi se på, inden lovforslagene kommer frem til tredje behandling. Jeg betragter dette forslags fremkomst som atter et bevis på, at de sociale pensionslove er helt uoverskueligt udformede, og man kan ikke være bekendt at lave love, som så mange har en interesse i at sætte sig ind i, men som så få egentlig kan forstå.

Gudme (RV):

Da vi havde disse lovforslag til første behandling, kunne jeg på mit partis vegne erklære mig fuldstændig enig i regeringsforslagets ændring i forhold til den tidligere regerings forslag, for så vidt angår de penge, som vi kan kalde mælkekomensationen. Vi fandt, at det var rigtigt — og det var der givet udmærket udtryk for i begrundelsen fra ministerens side i fremsættelsen og i bemærkningerne til forslagene — at når vi i november måned har fået gennemført en ordning, hvorefter hele befolkningen får en

[Gudme.]

almindelig kompensation for de prisstigninger, som blev gennemført efter EF-til slutningen pr. 1. januar 1973, så er der ingen ræson i at give et særskilt tilskud til pensionisterne, således som det blev gennemført ved loven af juni i fjor. Det var en fornuftig ændring, som regeringen dengang kom med, og den kunne vi altså uforbeholdent tilslutte os.

Derimod synes vi ikke, det er nogen fornuftig ændring, som regeringen nu kommer med, når man efter det forlig, man har indgået med socialdemokratiet, med kristeligt folkeparti og med centrum-demokraterne, siger, at det, som man syntes var fornuftigt, da man fremsatte lovforslaget, finder man ikke mere er fornuftigt. Hvorfor man ikke gør det, afstår man fra at begrunde, for der er ingen begrundelse for de ændringsforslag, man nu stiller, og så er der sådan set ingen grund til at diskutere dem. Det, vi kunne være enige om ved første behandling, burde vi også kunne være enige om ved anden behandling.

Når der ikke er nogen grund til ændringsforslagene, ja, så er der ikke noget at argumentere imod, vi må bare sige, vi er enige om det, vi oprindeligt var enige om.

Derfor må vi i konsekvens heraf sige, at ændringsforslagene nr. 2 og nr. 3 og nr. 5 og nr. 6 må vi som de øvrige inden for mindretallet stemme imod. Vi finder ikke, at der er nogen begrundelse for disse ændringsforslag.

Fru Eva Gredal ventilerede et forslag, som vi ikke har set i skriftlig form, men som altså skulle komme mellem anden og tredje behandling, med hensyn til pristalsreguleringen nu pr. 1. april. Jeg vil gerne sige, at vi venter med at tage hatten af, indtil vi har set forslaget, og vi er endda ikke sikre på, at vi gør det, når vi får set det. Men der er to synspunkter, som jeg gerne vil fremføre over for fru Eva Gredal, inden vi får set forslaget.

Det er for det første dette, at allerede ved første behandling og også senere under udvalgsbehandlingen blev det pointeret, at det var meget ønskeligt, at disse ændringer af pensionslovene blev gennemført hurtigt, og at vi derfor skulle lade være med at begive os ud i svinkeærinder og se på andre områder inden for pensionslovgivningen,

hvor der måske kunne være grund til at tænke på, om det ikke var rimeligt at få en ændring.

Det har vi for vort vedkommende efterkommet. Ved første behandling var jeg inde på nogle tanker, der ligger på linje med det 25 punkts program til ændring af forskellige sociale lovgivninger og ordninger, som vi fra det radikale venstres side har udarbejdet, men de tanker, der var dér, har jeg undladt at forfølge inden for udvalget, netop for at vi kunne få en hurtig, enkel og klar afgørelse. Så derfor er det ikke meget fristende, at vi nu her i den ellefte times sidste minut pludselig skal til at se på andre ændringsforslag. Og så meget desto mindre er det det, som fru Eva Gredal jo netop selv erkendte, at vi i allerhøjeste grad har behov for en reform af hele pensionslovgivningen. Hvis vi har behov for en sådan reform, skulle vi så ikke vente med at tage den til en mere samlet drøftelse og derfor lade være med at komme med forhastede ændringsforslag i sidste øjeblik?

Vi er altså derfor principielt skeptiske, men nu må vi jo se på dette ændringsforslag, og så må vi tage stilling til det mellem anden og tredje behandling.

Karen Thurø Hansen (KF):

Siden første behandling af disse lovforslag har ministeren stillet ændringsforslag om indregning af de såkaldte mælkepenge, som oprindeligt var undtaget i forslaget. Min gruppe kan ikke stemme for denne indregning, der vil betyde en merudgift på 38 mill. kr.

Med hensyn til fru Eva Gredals nys bebudede ændringsforslag vil vi forbeholde os ret til en nærmere uddybning i udvalgs-mødet, der vil finde sted mellem anden og tredje behandling.

Birgit Fjelde (CD):

De 4 foreliggende lovforslag har været underkastet en grundig behandling i socialudvalget, og på denne baggrund kan centrum-demokraterne tilslutte sig lovforslagene med de af socialministeren foreslåede ændringer.

Fru Eva Gredal pegede i sit indlæg på en oplagt skævhed for pensionistægtepar ved udbetalingen af dyrtidsportionerne pr. 1. april 1974. Centrum-demokraterne ønsker

[Birgit Fjælde.]

på ingen måde en uanstændig behandling, hverken af enlige eller af gifte pensionister, og vi vil derfor være meget åbne over for forslaget om en kompensation for pensionistægtepar.

Ebba Strange (SF):

Ved første behandling af dette lovforslag gik vi fra socialistisk folkepartis side ind for, at man skulle bevare de såkaldte mælkeydelser, og derfor støtter vi naturligvis de ændringsforslag, der nu er kommet fra socialministerens side om at lade dem indgå i den ydelse, folke- og invalidepensionister skal have. Vi går derfor ind for ændringsforslagene nr. 2-3 og 5-6. Med hensyn til fastsættelse af datoen for omberegning af pensionsydelse går vi også ind for den.

Imidlertid vil jeg gerne benytte lejligheden til at sige, som også fru Eva Gredal og andre har været inde på, at vi jo nok trænger til at få en pensionsreform meget, meget snart. Det er meget svært at møde pensionister og skulle forklare dem, hvad det nu er, de får for hvad, og hvor meget, og jeg håber, vi snart bliver færdige med det kommissionsarbejde.

Med hensyn til fru Eva Gredals meget spændende forslag, der kommer her og nu, lyder det umiddelbart, som om der er megen rimelighed i at se med meget stor velvilje på det, og det tror jeg vi vil, men vi må arbejde videre med det i udvalget. Jeg håber, at vi kan få stemning for det.

Inge Krogh (KrF):

Ved førstebehandlingen af lovforslagene om forhøjelser af pensionernes grundbeløb beklagede kristeligt folkeparti, at det tillæg, som pensionisterne havde fået i juni 1973 som følge af de stigende priser på mejeriprodukter, var faldet væk. Vi kan derfor nu hilse med tilfredshed, at socialministeren er kommet med ændringsforslag, hvorefter det skal indregnes i grundbeløbene.

Det er noget beklageligt, at pensionerne kun kan omberegnes 1. oktober, og at der ikke er tale om tilbagevirkende kraft, men vi håber, at socialministeren vil kunne informere pensionister om, at de kan få en omberegning, hvis det er stærkt nødvendigt. Vi går også ind for dette ændringsforslag.

Under første behandling beklagede jeg

også, at pensionerne var sat noget efter, hvordan skatten ville blive, og det er derfor meget interessant, at fru Eva Gredal nu kommer med forslag om et tillæg, da det viser sig, at ægtefællerne, efter at skatten er betalt, får betydeligt mindre, end de enlige får. Sammenhængen mellem pensioner og skat er noget, der trænger til at behandles, og kristeligt folkeparti har fremsat et forslag til folketingsbeslutning — det foreligger kun i korrektur i øjeblikket — om, at folkepensionister skal fritages for skat af grundbeløb og tillæg.

Hanne Reintoft (DKP):

De principielle ting, vi sagde om disse lovforslag ved første behandling, kan jo desværre kun gentages, efter at betænkningen er afgivet. Pensionslovgivningen er med pristigninger på både fødevarer, olie, transport og service osv. kommet så stærkt bagefter, at det ikke er løst bare med at regulere beløbene ved dyrtidsreguleringen og sammen med de overenskomstbestemte lønstigninger på arbejdsmarkedet. Lad mig understrege endnu en gang, at med beløb, der ligger nede omkring eksistensminimum, vil prisstigninger af den karakter, som har fundet sted i den senere tid på daglige fornødenheder, belaste dem langt tungere end selv en ganske normal lønning.

Jeg er ganske enig med fru Eva Gredal i, at vi bør have en pensionsreform, at vi skal have en helt gennemgribende omberegning af hele grundlaget for vor pensionsudbetaling. Det står jo ikke skrevet i stjernerne, at man efter et langt liv med slid og slæb, som oftest mere til gavn for andre end sig selv og i hvert fald til gavn for samfundet, skal ned på et eksistensminimum med de fattigdomssymptomer, det giver.

Når dette endnu en gang er understreget, så ligger det selvfølgelig i sagens natur, at kommunisterne støtter disse meget beskedne forhøjelser. Vi er tilfredse med og vil gerne sige tak for, at man bøjede sig og indregnede den særlige ydelse, der blev ydet på grund af forhøjede mælkepriser, i grundbeløbet. Jeg ser, at nogle partier ikke kan forstå det. Jeg synes nu, det er meget klart at forstå, at når fødevarerpriserne efterhånden generelt er steget op mod 20 pct., så kan man ikke begynde at trække småtilskud fra, selv om der er et problem bag disse, der er løst

[Hanne Reintoft.]

på en anden måde. Det drukner jo helt i de virkelig effektive prisstigninger, der er på andre madvarer.

Vi kan også tiltræde ændringerne af omberegningstidspunktet, men vil gerne fastholde udvalgets krav til ministeren om, at pensionisterne orienteres om det, for det er mange, mange gange, pensionisterne ikke får deres ret, fordi de ikke kender lovgivningen. Som det er sagt så mange gange fra denne talerstol, er den også så indviklet, at vi dårligt kan finde ud af det, og derfor skal man ikke gøre sig illusioner om, at den er let tilgængelig for den enkelte pensionist, ej heller at kommunerne altid orienterer korrekt. Der er jo penge i problemet, også for kommunerne.

Jeg er ganske enig med fru Eva Gredal i, at nu kommer der en ordning, der skattemæssigt kan ramme nogle ægtepar. Det er ét af mange eksempler. Jeg havde selv et spørgsmål om boligsikringen tidligere, der viser, at disse forskellige skatteregler for de små pensioner på mange måder rammer urimeligt. Det giver ærgrelser, det giver vrede, det giver en masse misforståelser. Jeg tror nok, den eneste løsning er at gøre de sociale pensioner skattefri. Det vil i hvert fald indgå i en ønskepensionsreform som en betydelig omkostningsdæmpende ydelse, hvis vi endelig skal til at snakke om det, for hvad der bruges af administration ude i kommunerne på at omregne pensionerne, hvad der bruges af tid på socialrådgiverkontorer til at undersøge, om kommunernes beregning er rigtig, det er ikke småting, og det er i hvert fald noget, der koster hele samfundet ganske betydelige summer.

Der blev sagt, at det eneste der var gået uændret gennem udvalget, det var tilskuddet til de mennesker, der er på plejehjem, på institution. Jeg er ked af, at det er gået uændret igennem, for socialministeren må vide, at for de plejepatienter, der ikke har ret mange muligheder for at bevæge sig, er det tungt, at der ikke er råd til en taxa og gaver til børnebørnene, en flaske portvin i skabet og måske en smøg om lørdagen, og det er der faktisk ikke for disse små beløb. Det er netop mennesker, der trænger til disse meget beskudne opmuntringer også for at holde kontakten med familien og hele verden udenfor.

Jeg er selvfølgelig utilfreds med, at man ikke har fået mit forslag om fyringsolie-kompensation til pensionisterne med, og må understrege, at disse reguleringer ikke kan dække, hvad pensionisterne kommer af med i øgede fyringsudgifter, nu hvor vi også har fået fastslået, at det ikke lader til, at oliepriserne falder så væsentligt, som nogle påstod, da vi snakkede om det sidst.

Som sagt er det nødvendige lovforslag. Vi skal stemme for ændringsforslagene og beklage, at man ikke har forstået et muk af, hvor meget pensionisterne trænger til, at der virkelig bliver gjort noget effektivt for deres forhold.

Ib Christensen (DR):

Det af fru Eva Gredal bebudede ændringsforslag vil vi se på i udvalget.

I øvrigt skal jeg indskrænke mig til her at konstatere, at retsforbundet i overensstemmelse med den mindretalsindstilling, som er afgivet af det radikale venstre, det konservative folkeparti, fremskridtspartiet og mit parti kan støtte ministerens forslag med ændringsforslag nr. 1 og 4, men kan ikke stemme for ændringsforslag nr. 2, 3, 5 og 6.

Så vil jeg i øvrigt udtale min beklagelse af, at regeringspartiet venstre har ladet sig binde på dette område som på så mange andre områder og derved forhindrer, at det flertal i denne sal, som ville være til stede med hensyn til denne lovgivning, ikke kommer til udtryk, fordi man altså som sagt har bundet sig. Dette er yderst beklageligt.

Socialministeren (Jacob Sørensen):

Jeg vil gerne takke udvalget og ordførerne for en hurtig og velvillig behandling og skal komme med nogle få bemærkninger til det, der er sagt om forslagene.

Jeg har bemærket mig udvalgets og flere ordføreres ønske om, at ændringerne af omberegningstidspunkterne skal publiceres til pensionisterne, og at der samtidig gøres opmærksom på, at de i tilfælde, hvor der er sket væsentlige indkomstforskydninger, kan få foretaget en beregning, når de ønsker det.

Jeg har naturligvis bemærket mig fru Eva Gredals forslag. Jeg kan sige, det er med nogen undren, jeg hører fru Eva Gredal sige det, hun gjorde fra talerstolen her, idet jeg gik ud fra, at når vi havde forhandlet pen-

[Socialministeren.]

sionernes størrelse og fra venstres side accepteret, at de 38 mill. kr. blev regnet ind i beløbene igen, så havde jeg ventet, at så var den sag klaret. Og med hensyn til begrundelsen for at foretage en ændring og en udvidelse af pensionen, nemlig den, at skattebyrden var forskellig for enlige og gifte, kan jeg sige, at disse regler jo har været gældende i en lang række år, og fru Eva Gredal har jo ikke følt sig foranlediget til at få det ændret i den forrige regeringsperiode, hvilket jo nu kan undre, og desuden kan jeg sige om dette skattespørgsmål, at vel er det rigtigt, at de enlige indtil nu har været fri for at betale indkomstskat, idet det dobbelte personfradrag og det ekstra fradrag på 3.000 kr., som de har i lighed med pensionistægtepar, har friholdt dem for skat af de normale pensioner. Dette hører om med udgangen af indeværende år, idet man da passerer den 15.000 kr.s grænse, som er fastsat, og derefter vil enlige og gifte fremover være beskattet på samme måde af de tillæg, der måtte komme af den ene eller den anden art.

Formanden:

Jeg minder om, der er møde i salen.

Eva Gredal (S):

En enkelt bemærkning til hr. Gudme, som talte noget om, at der måtte tages et meget stort hensyn til administrationen. Jeg kan ikke acceptere, at hensynet til administrationen skal gå forud for en anstændig ordning for pensionistægteparrene. Jeg mener, at administrationen er til for befolkningen og ikke omvendt, og det er ikke noget forhastet forslag, jeg er kommet med. Jeg har bebudet det for en 14 dages tid siden.

Jeg vil godt takke en række af de partier, der har stillet sig positivt over for det forslag, jeg er fremkommet med, og jeg håber, vi kan drøfte det videre under udvalgsarbejdet.

Vi har jo ikke forhandlet hver eneste øre om pensionsstigningerne med regeringen,

men det har vel heller aldrig været meningen. Man har drøftet specielt de 38 mill. kr., men ikke pensionerne i al almindelighed.

Socialministeren undrer sig over, at jeg ikke fremsatte et lignende forslag, da vi selv havde regeringsmagten. Det kan jeg sådan set godt forstå, men jeg understregede også i mit oplæg, at problemet var særlig accentueret nu, når der kom så mange dyrtidsportioner til udbetaling, og derfor måtte man nu gribe ind, så der ikke blev alt for skæv en fordeling med hensyn til pensionistægteparrenes dyrtidsregulering. Jeg er også godt klar over, at enlige beskattes, fordi de nu er nået op over de 15.000 kr., men det gør jo ikke problemet hverken større eller mindre for pensionistægteparrene. Det er meget stort for øjeblikket.

Hermed sluttede forhandlingen.

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om folkepension. (Forhøjelse af grundbeløb m. v.).

Ændringsforslag nr. 2

vedtoges med 118 stemmer mod 39.

Ændringsforslag nr. 3 betragtedes som vedtaget med samme stemmetal som ændringsforslag nr. 2.

Ændringsforslag nr. 4 og § 1 med de foretagne ændringer

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5 og 6 betragtedes som

vedtaget med samme stemmetal som ændringsforslag nr. 2.

§ 2, således ændret, og ændringsforslag nr. 1 angående titlen

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om invalidepension m. v. (Forhøjelse af ydelser).

Ændringsforslag nr. 2
vedtoges med 98 stemmer mod 62.

Ændringsforslag nr. 3 betragtedes som *vedtaget* med samme stemmetal som ændringsforslag nr. 2.

Ændringsforslag nr. 4 og § 1 med de foretagne ændringer *vedtoges* uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5 og 6 betragtedes som *vedtaget* med samme stemmetal som ændringsforslag nr. 2.

§ 2, således ændret, og ændringsforslag nr. 1 angående titlen *vedtoges* uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling *vedtoges* uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om pension og hjælp til enker m. fl. (Forhøjelse af grundbeløb og pensionstillæg).

Ændringsforslag nr. 2
vedtoges med 97 stemmer mod 62.

Ændringsforslag nr. 3 og § 1 med de foretagne ændringer *vedtoges* uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4 betragtedes som *vedtaget* med samme stemmetal som ændringsforslag nr. 2.

§ 2, således ændret, og ændringsforslag nr. 1 angående titlen *vedtoges* uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling *vedtoges* uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Sluttelig foretoges afstemning vedrørende forslag til lov om ændring af lov om omsorg for invalidepensionister og folkepensionister. (Forhøjelse af beløb til personlige fornødheder m. v.).

Lovforslagets §§ 1-3 og dets overgang til tredje behandling *vedtoges* uden afstemning.

Formanden:

Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Generelle hastighedsbegrænsninger m. v.).

(Første behandling af lovforslaget (nr. 66) findes i tidenden sp. 2409, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 131).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Otto Mørch (S):

Der foreligger nu betænkning fra udvalgsarbejdet vedrørende ændringer af færdselsloven, og jeg skal vedrørende udvalgsarbejdets forløb og vedrørende de beslutninger, der er truffet af udvalget, og den indstilling,